

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 4442/27.06.2013

privind soluționarea contestației formulate de

STAȚIUNEA X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr./.....2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, prin adresa nr./SIFSPA din2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. din2013, asupra contestației formulate de **STAȚIUNEA X** cu sediul în comunaȘoseaua nr. 175, județul, cod de identificare fiscală RO, director – Z.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./SIFSPA din2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./SIFSPA din2013, de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - accize pentru alcool etilic;
- C lei – majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic.

Contestația este semnată de directorul stațiunii, în persoana d-lui Corneanu Gelu și de consilierul juridic al acesteia, în persoana d-lui Pristavu Constantin și poartă amprenta ștampilei **STAȚIUNII X** în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei în data de **28.03.2013**, prin

remiterea sub semnătură și ștampilare, potrivit adresei nr. din2013, aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **25.04.2013**, la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, unde a fost înregistrată sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri de soluționare a contestației nr. din 26.04.2013, prin care se propune respingerea contestației formulate de **STAȚIUNEA X**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. STAȚIUNEA X denumită în continuare **S.C.D.P.** prin contestația nr. din2013, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. din2013, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./SIFSPA din2013, emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale și solicită anularea deciziei, motivând în susținere următoarele:

1. Așa cum a precizat și în adresa nr. din2013 privind obiecțiile sale la Raportul preliminar de inspecție fiscală, fapta despre care se presupune că este vinovată s-a petrecut de la data de2005, dată de la care nu a mai putut valorifica cantitatea de rachiu rămasă în stoc.

Contestatoarea menționează faptul că în conformitate cu prevederile art. 206⁷ lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv, se consideră eliberare pentru consum, ca urmare, de la data de2005 datorează accize, iar decizia de impunere contestată cuprinde din punctul său de vedere date eronate și este ilegală întrucât potrivit prevederilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapta pentru care este incriminată s-a prescris de la data de2010.

2. Petenta menționează că în situația în care nu se acceptă punctul de vedere anterior, trebuie să se țină cont de următoarele:

- cantitatea de rachiu pe care o are în stoc nu a intrat ilegal în patrimoniul stațiunii, ci a fost produsă în baza autorizației emisă de organele competente și nu a putut fi valorificată până la data de

.....2004, dată de la care stocul se află înregistrat în evidențele unității și din compararea stocului evidențiat cu ocazia inventarierilor anuale, rezultă faptul că stocul se regăsește și în momentul de față;

- nu s-a constatat de către organele de inspecție fiscală vreo încercare de ascundere sau de înstrăinare (vânzare) în toată perioada de peste 8 ani;

- a intervenit în repetate rânduri la organele în drept, în vederea rezolvării situației, de multe ori neprimind răspuns, sau trimiterea către Ministerul Finanțelor Publice, singurul care avea competență în această privință.

S.C.D.P. precizează faptul că prima acțiune efectuată de organele fiscale responsabile cu urmărirea produselor accizabile sunt măsurile de reținere a cantității de N litri de alcool la dispoziția organelor vamale, potrivit Adeverințelor de reținere a bunurilor nr. ... din2010 și respectiv nr. și nr.din2011 așa cum rezultă din Procesele – verbale de custodie nr, din2010 și nr. din2011, pe care le anexează la contestație.

Contestatoarea invocă prevederile pct. 38 alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează: *„Cantitățile de produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31 decembrie 2004, deținute de agenții economici, care nu mai au dreptul, potrivit legii, de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscală în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu”.*

Măsura distrugerii, precizează petenta, nu a fost luată de către organele competente și consideră că s-a apreciat că deține în mod legal cantitatea de rachiu iar distrugerea stocului ar fi provocat o însemnată pagubă materială.

Referitor la sesizarea organelor de cercetare penală, petenta menționează că din Rezoluția din data de2013 dată în dosarul nr./P/2011, rezultă că nici directorul stațiunii și nici stațiunea, ca instituție, nu au nici o vină pentru menținerea în stoc a cantității de rachiu și nu a fost încălcată în nici un fel legea.

Contestatoarea precizează că față de cele expuse, rezultă că nu a deținut în mod ilegal cantitatea de rachiu în cauză, iar de la data de /...2005 și până la eliberarea pentru consum a acesteia, se află în regim suspensiv de plată a accizei.

3. Cu privire la majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere, care depășesc valoarea accizei, dar și valoarea totală a rachiului, petenta consideră că nu au temei legal, în primul rând, obligarea la plată a acestora este prescrisă de peste 2 ani

de zile, iar în al doilea rând, întrucât nu datorează accize, nu pot fi calculate nici accesoriile.

S.C.D.P. precizează faptul că din data de2010, respectiv din data de2011, cantitatea de N litri rachiu se află la dispoziția organelor vamale, ca urmare, nu poate fi obligată la plata majorărilor de întârziere, a dobânzilor și a penalităților de întârziere pentru rachiul de care, în mod practic nu poate dispune. În situația eliberării efective pentru consum, recunoaște că ar datora accize, iar pentru neplata la termen, ar datora și accesorii.

Pentru motivele invocate, solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../SIFSPA din data de2013, ca fiind neîntemeiată și neconformă cu realitatea.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, Serviciul Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate, în urma inspecției fiscale parțiale efectuată pe linie de accize la **STAȚIUNEA X** pentru perioada2008 –2013, au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr./SIFSPA din2013, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./SIFSPA din2013, prin care au stabilit diferențe de accize pentru alcool etilic în sumă de **A lei** și accesorii aferente acestora în sumă de **B lei**, motivat de faptul că:

În cadrul inspecției fiscale parțiale pe linie de accize s-a constatat faptul că **S.C.D.P.** deține în stoc, înregistrat la data de2013, cantitatea de N litri produse accizabile din grupa „alcool etilic”, produsele în cauză fac parte din stocul de produse accizabile care nu a fost valorificat până la data de2004.

După această dată, potrivit prevederilor pct. 38, alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cantitățile de produse accizabile puteau fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de lege.

Organele de inspecție fiscală menționează că potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, și a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1840/2004 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrau obligații fiscale restante, puteau fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de către organele competente, potrivit legii.

Organele de inspecție fiscală precizează că până la data începerii inspecției fiscale, alcoolul etilic în cauză nu a fost valorificat și nici predat sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, ci a rămas în gestiunea **S.C.D.P.** ca urmare, în conformitate cu prevederile art. 165 și art. 166 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu valabilitate la data de.....2008, au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de **A lei**, iar pentru neplata la termen au fost calculate majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **B lei**, pentru perioada2008 –2013. Accesoriile au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În Raportul de inspecție fiscală nr./SIFSPA din data de2013, organele de inspecție fiscală menționează faptul că: *“La data de2013, prin adresa nr. VMB/2013, înregistrată la D.J.A.O.V. cu nr./.....2013, I.P.J. – Serviciul de Investigare a Fraudelor comunică faptul că, la data de2013, dosarul penal nr./P/2011 privind pe numitul Y reprezentantul S.C.D.P. a fost înaintat către Parchetul de pe lângă Tribunalul cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale.”*

La contestație, **S.C.D.P.** a anexat și Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de.....2013, pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalulîn dosarul nr./P/2011, prin care s-a constatat că: *„La data de2011 a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul, sub nr./P/2011 sesizarea din oficiu a lucrătorilor din cadrul I.P.J. – Serviciul de Investigare a Fraudelor cu nr./.....2011, cu privire la faptul că STAȚIUNEA X (S.C.D.P.) cu sediul în, jud., deține la punctul de lucru Baza de Cercetare – Dezvoltare C (fosta bază D) cantitatea de M litri țuică de fructe, ambalată în peturi de 3 litri neechitete și netimbrate și mai are în custodie la Stațiunea X (S.C.D.V.V.) cantitatea de O litri de rachi de fructe ambalată în peturi de 3, respectiv 5 litri neechitete și netimbrate.*

Stațiunea a deținut autorizația nr._/01.01.2003 valabilă până la data de2003, pentru producția de rachiuri, eliberată de D.G.F.P. însă la data controlului nu deținea autorizație de antrepozit fiscal.”

Prin rezoluție s-au mai reținut următoarele: *„Față de actele existente la dosarul cauzei, se constată că deținerea cantității de N tone de către SCDP a avut inițial un caracter legitim în perioada anilor 2003 – 2004 (existând pentru anul 2003 autorizația pentru producția de rachiuri, iar pentru anul 2004 stațiunea având dreptul legal, conform art.*

38 alin. 5 din HG 44/2004, de a comercializa cantitatea de țuică rămasă în stoc, chiar dacă nu îndeplinea condițiile pentru a deveni antrepozitar autorizat). După data de 31.12.2004, comercializarea produselor accizabile rămase în stoc la agenții economici neautorizați nu mai este posibilă însă prevederile legale, respectiv art. 38 alin. 5¹ din HG 44/2004, nu stabilesc o conduită imperativă, obligatorie pentru deținătorul de produse accizabile de a preda cantitățile de alcool etilic sub supraveghere fiscală în vederea distrugerii, rezultând din interpretarea per a contrario a acestui text că agenții economici neautorizați, care au produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31.12.2004, au posibilitatea de a le păstra.”

Ca urmare, s-a dispus: „**Neînceperea urmăririi penale față de STAȚIUNEA X (S.C.D.P.) și față de numitul Y.....** pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 296¹ lit. I din Lg. 571/2003, deoarece nu sunt întrunite elementele constitutive”.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția prescripției dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili diferențe de accize și accesorii invocată de petentă, cauza supusă soluționării este dacă în raport cu data începerii innspecției fiscale, diferențele suplimentare calculate în sarcina S.C.D.P. pentru perioada 01.01.2008 – 31.01.2013, sunt prescrise.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale ... au efectuat inspecția fiscală parțială pe linie de accize la **S.C.D.P.** în perioada2013 –2013, perioada supusă inspecției fiscale fiind2008 –2013 și a vizat deținerea cantității de N litri de produse accizabile din grupa de produse “alcool etilic” înregistrat în stoc la data de2013.

Organele de inspecție fiscală au constatat că alcoolul etilic este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu deține o nouă autorizație, ca urmare, au stabilit că pentru produsele în cauză se datorează accize, iar pentru neplata la termen sunt datorate majorări, dobânzi și penalități de întârziere, accesoriile fiind calculate pentru perioada2008 –2013.

Contestatoarea invocă prevederile art. 206⁷ lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră, deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv, se consideră eliberare pentru consum, ca urmare, de la data de2005 datorează accize, iar decizia de impunere contestată cuprinde din punctul său de vedere date eronate și este

ilegală întrucât potrivit prevederilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapta pentru care este incriminată s-a prescris de la data de 01.01.2010.

În drept, conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel”.

La art. 91 alin. (1) și alin. (2), art. 92 alin (1) și alin. (2) din același act normativ, se prevede:

ART. 91

“Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale.

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

ART. 92

Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale; [...].”

Potrivit prevederilor legale invocate, se reține că organele de inspecție fiscală au dreptul de a verifica orice documente, registre sau

evidențe într-o perioadă de 5 ani, iar termenul de prescripție de a stabili obligații fiscale se suspendă pe perioada inspecției fiscale.

Întrucât perioada verificată a fost2008 –2013, se constată faptul că organele de inspecție fiscală au acționat înăuntrul termenului de prescripție prin emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./SIFSPA/.....20113, astfel că argumentul contestatoarei privind prescripția organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale principale și accesorii, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, ca urmare, contestația va fi analizată pe fondul cauzei.

Motivul invocat de petentă în apărare precum că produsele se află în stoc din anul 2005, deci fapta este prescrisă din anul 2010, nu are relevanță, deoarece, la data controlului, produsele accizabile erau deținute încă în stoc fără ca stațiunea să dețină autorizație, astfel că legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de obligații fiscale pe o perioadă de 5 ani în urmă, respectiv2008 –2013.

2. Referitor la suma de A lei reprezentând accize pentru alcool etilic și a accesoriilor aferente în sumă de B lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă legal organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează accize pentru alcoolul etilic depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu deține o nouă autorizație.

În fapt, **S.C.D.P.** deținea în stoc, înregistrat la data de2013, cantitatea de N litri de țuică de fructe, din care, cantitatea de M litri depozitată în locația B.C.D., iar cantitatea de L litri la S.C.D.V.V.

Produsele în cauză fac parte din stocul de produse accizabile înregistrat în gestiunea S.C.D.P. ...la data de2003 și care, având în vedere că stațiunea nu îndeplinea condițiile pentru a deveni antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor Titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stocul putea fi valorificat numai până la data de2004.

După această dată, potrivit prevederilor pct. 38, alin. (5¹) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cantitățile de produse accizabile puteau fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de lege.

La data de2010, o echipă operativă din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale împreună cu o echipă de control din cadrul I.P.J. au constatat că **S.C.D.P.** deține, în afara antrepozitului fiscal, produse accizabile, faptă ce constituie infracțiune,

potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma investigațiilor efectuate, prin Rezoluția din data de2013, pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul ... în dosarul nr./P/2011, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de S.C.D.P. și față de reprezentantul stațiunii, în persoana domnului Z.

Se reține faptul că până la data începerii inspecției fiscale, produsele accizabile din grupa alcoolul etilic nu au fost valorificate și nici predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, ci au rămas în gestiunea **S.C.D.P.**

Având în vedere faptul că pentru produse accizabile din grupa „alcool etilic” acciza nu a fost anterior exigibilă, organele de inspecție fiscală au calculat, pentru alcoolul etilic aflat în stoc, pentru perioada2008 –2013, accize în sumă de **A lei** și accesorii aferente în sumă de **B lei**.

S.C.D.P. precizează faptul că în mod eronat au fost calculate accizele, deoarece soluția legală și acceptată de ea ar fi preluarea alcoolului etilic, sub supravegherea organelor competente, de către un antrepozit fiscal, la un preț care să recupereze acciza, prețul de producție a rachiului etc., iar suma încasată să fie virată la bugetul de stat, în contul datoriilor restante ale unității.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 206⁶ și art. 206⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 206⁶

„(1) *Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.*

(2) *Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.*

ART. 206⁷

(1) *În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:*

a) *ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;*

b) *deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;*

(10) ***În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație***”.

Potrivit prevederilor legale invocate, se reține faptul că pentru alcoolul etilic deținut de către **S.C.D.P.** în stoc după ce autorizația a expirat și nu a obținut o nouă autorizație, produsul accizabil se consideră că a fost eliberat pentru consum și se datorează accize.

Ca urmare, se constată că organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile legale în vigoare, că pentru alcoolul etilic deținut în stoc, **S.C.D.P.** datorează accizele calculate în sumă de **A lei** și accesoriile aferente în sumă de **B lei**, și având în vedere faptul că stațiunea nu contestă modul de calcul al accizelor și nici cel al accesoriilor sub aspectul bazei de calcul și al cotelor aplicate, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”, urmează a se respinge contestația formulată de **S.C.D.P. IAȘI**, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **STAȚIUNEA X**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **A lei**, ce reprezintă:

- B lei - accize pentru alcool etilic;
- C lei - majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.